03/06/2021

Ο Άγιος μάρτυρας Λουκιλλιανός

/ Βίοι Αγίων

Η Εκκλησία σήμερα, 3 Ιουνίου, τιμά τη μνήμη του Οσίου Πάππου, ο οποίος είναι συνώνυμος του Αγίου Ιεράρχου Πάππου Επισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) που τιμάται στις 24 Οκτωβρίου. Επίσης, σήμερα εορτάζουμε τους μάρτυρες Λουκιλλιανό, Παύλη την παρθένο και ακόμη 4 μάρτυρες παιδιά.

Ο ηλικιωμένος ιερέας των ειδώλων Λουκιλλιανός έζησε την προσωπική του **Πεντηκοστή** και γνώρισε το **Χριστιανισμό.** Κατηχήθηκε, βαπτίστηκε και έλαβε το άγιο Χρίσμα. Επιβεβαιώθηκε ακόμη μια φορά ο Κυριακός λόγος «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστίν» (Λκ. 18, 27). Η εμπειρία αυτή βιώνεται συχνά μέσα από τη μελέτη των Συναξαρίων των Αγίων της Εκκλησίας μας.

Ο ιερέας ειδωλολάτρης Λουκιλλιανός, έζησε στα χρόνια του βασιλιά Αυρηλιανού το 270 μ.Χ. Όταν άκουσε για πρώτη φορά χριστιανικό κήρυγμα στην πατρίδα του Νικομήδεια, η θεία χάρη δημιούργησε μέσα του πραγματικό σεισμό. Γκρεμίστηκαν σαν χάρτινοι πύργοι οι ειδωλολατρικές του πεποιθήσεις, που τόσο βαθιά ήταν ριζωμένες στην ψυχή του. Τα γεροντικά του μάτια άνοιξαν και με νεανική ζωηρότητα διακήρυξε την πίστη του στον **Αναστημένο Ιησού Χριστό.**

Με ζήλο και αγάπη προς τους ανθρώπους, προσπάθησε να φέρει στην Εκκλησία και άλλες ψυχές, κηρύσσοντας με θάρρος το **ιερό Ευαγγέλιο**. Το γεγονός αυτό, όπως ήταν φυσικό, καταγγέλθηκε στον **κόμη Σιλβανό**. Με παρρησία ο Λουκιλλιανός ομολόγησε μπροστά του το Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό. Τότε ο κόμης, πιεζόμενος και από τους ζηλόφθονες ειδωλολάτρες ιερείς, οι οποίοι θεώρησαν το Λουκιλλιανό λιποτάκτη της θρησκείας τους, διέταξε και τον βασάνισαν.

Έπειτα από πολλά μαρτύρια, διαπίστωσαν ότι δεν μπορούσαν να τον νικήσουν, ένεκα πολλών θαυμαστών γεγονότων και της θαρραλέας στάσης του μάρτυρα της Πίστεως.

Τότε τον έστειλαν στο **Βυζάντιο,** όπου ο Λουκιλλιανός αξιώθηκε να μαρτυρήσει με σταυρικό θάνατο. Στη φυλακή μέσα ο Άγιος Λουκιλλιανός βρήκε τέσσερα παιδιά, που για τον ίδιο λόγο ήταν φυλακισμένα και κατόπιν αποκεφαλίστηκαν. Μετά το θάνατο και του Αγίου, η παρθένος Παύλη πήρε τα ιερά του λείψανα και τα ενταφίασε. Τότε όμως, συνελήφθη και αυτή, βασανίζεται σκληρά και στο τέλος αποκεφαλίζεται.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατῄσχυναν, καθωπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ, δι’ αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εδώ βρίσκεται μέσα στην ποίηση και την υμνογραφία της Εκκλησίας η δύναμη της εμπειρίας και την παρρησίας του μαρτυρίου της Πίστεως.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου